

Marien Kollenstaart

ZOALS

EEN LEVEN LANG LEREN LIJKEN OP HEM

JEZUS

 Vuurbaak

Ga naar www.zoalsjesus.nl voor bijbehorende bijbelstudies en extra materiaal.

De citaten uit de Bijbel komen uit de Nieuwe Bijbelvertaling 2004, tenzij anders aangegeven. Cursiveringen in de aangehaalde bijbelteksten zijn afkomstig van de auteur.

Copyright © 2021 Uitgeverij Vuurbaak, Amersfoort

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een databank, of doorgegeven in welke vorm dan ook – elektronisch, mechanisch, gekopieerd, gescand of op enige andere wijze – behalve voor korte citaten in recensies of artikelen, zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 5560 584 2
NUR 707

Vormgeving omslag en binnenwerk: Studio Mol

www.vuurbaak.nl

Wat anderen schreven over *Zoals Jezus*:

Vanaf de eerste bladzijde werd ik gegrepen door dit meesterwerk van collega Marien Kollenstaart. Als dienaar van zijn Meester neemt hij je bij de hand en leidt je linea recta tot de bron en kern van zijn publicatie: ‘Jullie zeggen altijd “Meester” en “Heer” tegen mij, en terecht, want dat ben ik ook. Ik heb jullie een voorbeeld gegeven; wat ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen.’ (Joh. 13:13,15). In allerlei toonaard werkt hij die les uit. Met vaart en verve. Doordacht en praktisch. Genadig en beslist. Radicaal en realistisch. Met een scherp oog voor onze bekende tegenwerpingen en een mild hart voor onze menselijke tekortkomingen. Zonder soft of hard te worden neemt de schrijver je zacht-moedig mee in het voetspoor van Jezus. Stap voor stap. Met maar één missie: dat wij gaandeweg worden zoals Hij, een levend meesterwerk. Kortom, een staaltje van een boek!

– Dr. Paul J. Visser (*predikant Maranathakerk Rotterdam*)

* * *

Het is een diepmenselijke behoefte om ons te identificeren met anderen. We zoeken rolmodellen voor de ontwikkeling van onze eigen identiteit. Als kind zijn dat onze ouders, maar bij het volwassen worden gaan we op zoek naar andere inspirerende levensvoorbeelden (idolen). Marien vertelt je wat de consequenties zijn als je Jezus als rolmodel wilt. Met beeldende metaforen, krachtige woordspelingen en in een vlotte schrijfstijl duikt hij in de persoonlijkheid van Jezus en vertaalt die naar het hier en nu. Hij beperkt zich niet tot het uiterlijke gedrag en zelfs niet tot de moraal van Jezus, maar hij prikt door tot het zijn zoals Jezus. Op sommige punten stevig confronterend, maar heel vaak inspirerend. Zijn praktische oproep om aan karaktervorming te doen door Like-groepen te starten draag ik, als counselor, een zeer warm hart toe.

– Arie de Rover (*counselor/spreker*)

Marien Kollenstaart schreef dit boek vanuit zijn hart, vanuit zijn verlangen om ‘als Jezus’ te zijn en te leven. Het is een uitdagend boek, uit het leven gegrepen. Bedoeld voor gesprekken in kleinere groepen en bovenal: om iets mee te dóen, zodat je groeit in geloof, hoop en liefde in je dagelijks leven.

– *ds. Nynke Dijkstra-Algra (theologisch beleidssecretaris en specialist missionair werk)*

* * *

Het viel Marien Kollenstaart op hoeveel maal in het Nieuwe Testament gelovigen worden opgeroepen om te worden ‘zoals Jezus’. Meer dan dat ze worden opgeroepen om de Tien Geboden na te volgen. Maar wat betekent dat precies: worden zoals Jezus? Kollenstaart gaat na wat deze oproep betekent, zowel voor ons persoonlijk alsook voor de kerk en de positie van christenen in de samenleving. Het zijn opbouwende hoofdstukken, maar ze schuren ook, bijvoorbeeld als hij een trend ziet tot ‘leukigheid’ in de kerk, of als hij de verdeeldheid onder christenen hekelt. Tegelijkertijd lezen de hoofdstukken makkelijk, met het voordeel dat de gebruikte teksten helder zijn afgedrukt. Aan het slot van het boek staat een aantal oefeningen om het thema “worden als Jezus” in praktijk te brengen. Een mooi boek, om inspiratie op te doen en toegerust te worden. Zeker als je ervaart dat ‘worden zoals Jezus’ niet meevalt.

– *Andries Knevel (presentator, spreker, preker en schrijver)*

* * *

In mijn jeugd was WWJD een gevleugeld begrip. Later in de kerk weet ik nog prekenreeksen over ‘worden als Jezus’. Toch bleef het altijd theoretisch, kreeg het wel theologische onderbouwing, maar echt praktisch werd het nooit. Dit boek maakt het echter super toepasbaar. Marien schrijft het heel leesbaar op en maakt de onderwerpen *to the point* voor de dagelijkse praktijk. Onderwerpen als huwelijk, opvoeding, klimaat en werk brengen het ‘worden als Jezus’ van de zondag naar de doordeweekse dag. Het laat zien hoe relevant en actueel Jezus en het volgen van Hem is. Iets wat we als Jesus.net voor iedere geïnteresseerde (zoeker of volgeling) willen

duidelijk maken. Het boek heeft me weer stevig aan het denken, maar vooral aan het werk gezet. Een laagdrempelig en confronterend boek om samen in de spiegel te kijken en Jezus na te volgen.

– Jan-Willem Bosman (*executive director Jesus.net*)

* * *

Zoals Jezus is een verrassend boek. Het draait om een bijbels principe dat wel vaak wordt genoemd, maar weinig wordt uitgewerkt: dat we geroepen worden om Jezus te volgen en ervoor bestemd zijn steeds meer op Hem te gaan lijken. Marien Kollenstaart geeft in dit boek een heldere en heel bijbelse doordenking van dit centrale principe. Het is het doel van ons leven: worden zoals Jezus. Door dat centraal te stellen vallen allerlei theologische puzzelstukjes op hun plaats. Marien Kollenstaart laat zien dat het principe ook daadwerkelijk toepasbaar is en geen onrealistische droom. Daardoor is het een uitdagend en uitnodigend boek. Door een schat aan hedendaagse voorbeelden komen de bijbelwoorden heel dichtbij. Het is een verrijking om *Zoals Jezus* te lezen en te bespreken.

– René van Loon (*Protestants predikant in Rotterdam*)

* * *

Worden als Jezus... Een thema dat mij al langer bezig houdt. Niet denken vanuit ge- en verboden, niet benadrukken wat er allemaal mis is, niet de eigen beperking en onmacht als uitgangspunt nemen, maar vóór Jezus en Zijn Koninkrijk zijn! Dan kunnen er wonderen gebeuren! Dan is niet onze eigen zwakheid bepalend voor het leven hier en nu maar de kracht van de Geest die ons influistert hoe we kunnen worden als Jezus. Leven als Jezus is worden zoals we ooit bedoeld waren. Dat leven kent het verlangen van God zelf als uitgangspunt en niet dat van onszelf. Marien Kollenstaart heeft er een prachtig boek over geschreven waarin hij heel helder communiceert dat beeldrager van God zijn de mens aan de ene kant koninklijke waardigheid geeft, maar dat het aan de andere kant ook regeringsverantwoordelijkheid met zich mee brengt.

– Els van Dijk (*Directeur Evangelische Hogeschool Amersfoort*)

INHOUD

Voorwoord: Passie voor Jezus	9
Inleiding	11
Hoofdstuk 1: Zoon	23
<i>Waarom Jezus ons voorbeeld is</i>	
Hoofdstuk 2: Opstaan	51
<i>Wordt het ooit nog wat met mij?</i>	
Hoofdstuk 3: Aanvaard elkaar	77
<i>Een kerk als Jezus: hoe ziet die eruit?</i>	
Hoofdstuk 4: Lijden	111
<i>De pijnlijke kant van het worden als Jezus</i>	
Hoofdstuk 5: Samenleven	141
<i>Jezus' liefde als inspiratie voor ons dagelijks leven</i>	
Epiloog	175
Bijlage: Like-groepen	178
Dankwoord	185
Noten	186

INLEIDING

Hoe zou je moeten leven?

Welk antwoord geeft het christelijk geloof op deze relevante vraag? Hij lijkt misschien makkelijk te beantwoorden. Leven volgens de wereldberoemde Tien Geboden natuurlijk. Niet liegen, stelen, vreemdgaan of moorden. Gouden regels die bijna universeel erkend zijn.

Tegelijkertijd staan er in de wet van Mozes nog wel meer waardevolle geboden dan deze tien.¹ Die zijn toch niet allemaal afgeschaft voor een christen? Zou je dus niet moeten leven volgens álle geboden uit de Thora, de eerste vijf boeken in de Bijbel?

Goed punt. En toch heb ik als dominee nog nooit gemekker gehoord tijdens de kerkdienst. Ja, wel eens achteraf. Van kerkgangers die mijn preek niet goed genoeg vonden. Maar geen geblaat van schapen en geiten die geofferd worden, zoals Mozes voorschrijft. Er staan blijkbaar allemaal tijdelijke en cultureel bepaalde wetten in die eerste vijf boeken. Bovendien heeft Jezus in de bergrede een aantal van die geboden aangescherpt. Dus wie bepaalt welke nu nog gelden en welke niet?

Gelukkig hebben we de samenvatting van de wet door Jezus nog. En wat voor één: God liefhebben boven alles en je

naaste als jezelf. Niet voor niets het 'grote gebod' genoemd. Hét onbetwiste antwoord op de vraag hoe we moeten leven! Niemand die daar iets tegen in kan brengen, toch?

Nou, er zijn christenen die stellen dat we eigenlijk helemaal vrij van regels en verplichtingen zijn. We kunnen namelijk toch nooit aan die lat van liefde voldoen. Daarom is Jezus aan het kruis voor onze zonden gestorven. Hij heeft ons vrijgemaakt van de wet. Een christen leeft alleen van genade. Als we het zelf moesten doen, zou het nooit goed komen. Nu niet en later in de hemel niet.

Dat is misschien wel erg makkelijk, alsof we relaxed achterover kunnen leunen. Staan er dan voor niets nog 1050 opdrachten in het Nieuwe Testament? En laten we de rol van de Heilige Geest niet vergeten! Die fluistert een mens toch het goede in? Gods Geest leidt kinderen van God door hen per situatie in te geven hoe ze moeten handelen. Daar moeten christenen het van hebben. Door die Geest wordt het nog wat met de kerk.

Vaag

Als je al deze mogelijke antwoorden bekijkt, is het eigenlijk best verwarrend. Is het christendom niet een beetje vaag vergeleken met andere godsdiensten?

Vraag een Jood hoe je moet leven en hij zal wijzen naar de Thora: houd je aan de wet van Mozes en je zult leven. Een moslim zal de vijf zuilen van de islam als antwoord geven: zet je hiervoor in en aan het eind van je leven wordt de balans opgemaakt. Dat is tenminste concreet. Je kunt er meteen mee aan de slag. Schouders eronder en gaan. Deze duidelijkheid is aantrekkelijk. Gecombineerd met een optimistischer mensbeeld (als je je inspant kun je het paradijs bereiken) maakt deze concreetheid een godsdienst als de islam interessant,

ook voor mensen die christelijk zijn opgevoed.

Heel duidelijk is het niet hoe een christen moet leven. Maar hoe een christen zich níet moet gedragen, daar hebben we allemaal wél een helder beeld bij. Hoe vaak wordt het volgende niet verzucht als een gelovige iets verkeerd heeft gedaan:

'En dat noemt zich christen!'

'Elke zondag vooraan in de kerk, maar moet je hem door-deweeks zien.'

'Wat jij nu doet, is echt niet christelijk.'

Heel duidelijk is het niet hoe een christen moet leven. Maar hoe een christen zich níet moet gedragen, daar hebben we allemaal wél een helder beeld bij.

Deze reacties hoor je buiten én binnen de kerk. Het gedrag van een christen doet er blijkbaar toe: een gelovige wordt geacht anders te zijn en te leven. Maar hoe dan? In dit boek wil ik je mijn antwoord geven.

Maar waarom is de vraag belangrijk? Waarom zou je, van alle actuele wereldproblemen en prangende geloofsvragen, een boek over ethiek lezen?

Imago van de kerk

Het is niet echt populair om te praten over normen en waarden. Die twee woorden klinken voor sommigen meer als 'wormen en maden', met dito bijmaak. Misschien hangt daar voor jou zelfs wel een ouderwetse spruitjesgeur omheen. In deze tijd willen we niet graag bekend staan als moraalridders en scherp-slijpers. Dat hypocriete en veroordelende imago kleeft nog altijd wel aan de kerk. Eeuwenlang heeft ze geprobeerd gelovigen en niet-gelovigen haar moraal op te dringen – soms tot op de dag van vandaag. Wat bijvoorbeeld

wel of niet mocht op zondag werd bepaald vanaf een hoge kansel door een man in een zwarte jurk. Mensen met een andere overtuiging, christelijk of niet, werden buitengesloten en heel vroeger zelfs op de brandstapel gegooid of vermoord tijdens een godsdienstoorlog. De kruistochten, Jodenvervolgingen en recentelijk het seksueel misbruik binnen kerkgenootschappen zijn inktzwarte bladzijden in de kerkgeschiedenis. De kerk bungelt niet voor niets jaarlijks onderaan het lijstje van instanties waar Nederlanders vertrouwen in hebben. Nog steeds schrijven of praten bekende Nederlanders het juk van een beklemmende, zwaar-christelijke opvoeding van zich af.

De ontkerkelijkking heeft een besef op gang gebracht in veel kerkgenootschappen: zó willen we niet langer bekend staan. Daarom zijn we huiverig voor het opgeheven vingertje en benadrukken we liever Gods liefde voor alle mensen. We spreken graag over de waarde van ieder mens, ruimte voor diversiteit en individuele vrijheid en verantwoordelijkheid. Deze nieuwe toon en houding passen goed bij de Nederlandse cultuur. Je schrijft namelijk de inmiddels zeventien miljoen mensen op dit kleine stukje aarde niet de wetten voor. Je laat ze in hun waarde.

Dubbele moraal

Dus alles mag en kan? Soms lijkt het er wel op. Er wordt niet al te moeilijk meer gedaan over een man met een ongelukkig huwelijk die verliefd wordt, zijn hart volgt en nu zielsgelukkig is met die leuke collega van het werk. Dat kan ons allemaal overkomen, echte liefde houd je toch niet tegen? En we gunnen het die man met zijn nieuwe vriendin toch dat ze nu gelukkig zijn samen? Blijkbaar zijn ze door het lot voor elkaar bestemd, ook al duurde het even voordat ze elkaar vonden.

Maar als die man nou een getrouwde dominee is? En die vrouw een gemeentelid waar hij regelmatig pastorale gesprekken mee had over haar ongelukkige huwelijk? Waarbij die pastorale gesprekken steeds persoonlijker en intiemer werden? Met als eindresultaat een passievolle relatie, maar ook twee gebroken huwelijken en gezinnen? Als de kerkenraad daar makkelijk over zou doen, zou er (terecht!) ophef over komen. Dit kan toch zomaar niet? En zeker niet onder christenen?! Die hoge verwachtingen ten aanzien van de moraal gelden trouwens niet alleen voor de kerk, maar ook voor instanties en sectoren zoals de overheid, politiek, politie, hulpverlening, het onderwijs, bankwezen en het koningshuis. Hoge bomen vangen nog steeds veel wind.

Deze dubbele moraal kan de kerk in een ingewikkelde spagaat brengen: we willen niet elkaar en anderen de maat nemen en toch hebben we een moraal hoog te houden. Kunnen we elkaar, ondanks onze tolerantie, nog ergens op aanspreken? En hoe dan en waarop?

Gevolgen van vrijheid

De vrijere opvattingen die leven bij veel christenen leveren ook kritiek op, met name van moslims: leidt de nadruk op genade niet tot gemakzucht? In hun ogen is het Westen nog steeds een christelijke cultuur. En wat zien ze? Een vrije moraal en liberale denkbeelden in de media en politiek op het gebied van seksualiteit, leven, dood en genotsmiddelen als drugs en alcohol. Ik spreek regelmatig Arabische migranten die denken dat westerse, christelijke vrouwen met iedereen naar bed mogen. Ze trekken die conclusie op basis van Hollywoodfilms en tv-series.

Moeite met onze levensstijl klinkt ook door in het contact met niet-westerse christenen: zij verwijten de kerk in Europa

Christenen worstelen met de vraag hoe relevant hun geloof nog is. Hoe kun je de zondag en maandag met elkaar verbinden?

dat zij te tolerant is geworden en meegaat met de heersende culturele opvattingen en levensstijl.

Naast kritiek is verwarring een bijproduct van vrijheid. De Verlichting heeft ervoor gezorgd dat God steeds meer uit onze samenleving is verdwenen: allereerst uit

de wetenschap, maar vervolgens ook uit de cultuur en het dagelijks leven. Veel mensen in het Westen ontdekken dat ze prima kunnen leven zonder God. Je hebt God niet nodig voor de verklaring van het ontstaan van de wereld, voor het dagelijks leven van werk en eten, laat staan voor je geluk. Hoogstens is Hij handig als je problemen hebt – want nood leert bidden. Geloven doe je dus alleen achter de voordeur of in de kerk. Christenen worstelen met de vraag hoe relevant hun geloof nog is. Hoe kun je de zondag en maandag met elkaar verbinden?

Moreel vacuüm

De secularisatie en Verlichting hebben naast behoefte aan vrijheid voor nog iets anders gezorgd in Europa: er is geen gemeenschappelijke ethische bron meer. Goed en fout worden niet meer bepaald door de kerkelijke traditie van Rome of reformatie, de paus of protestanten. Los van hoe je dit waardeert: het gevolg is dat er een moreel vacuüm is ontstaan. Wat is het antwoord van Europa op grote wereldvraagstukken als de vluchtelingen crisis, de opwarming van de aarde, de ongelijke verdeling tussen rijk en arm, racisme, de coronacrisis? Is er nog iets als een moreel kompas voor ons continent? Iets dat ons samenbindt en identiteit geeft? Zijn de economische welvaart en individuele vrijheid de enige

brillenglazen waardoor er gekeken wordt naar de samenleving? Welk lonkend perspectief geven wij opgroeiende jongeren en mensen van buiten Europa?

Geen gemeenschappelijke spirituele bron meer hebben betekent niet dat er nu geen dorst is in de samenleving. Meer dan ooit is er in onze cultuur een zoektocht naar zingeving en een zucht naar je ware zelf. Zelfhulpboeken, yoga, coaching, cursussen, trainingen, therapie, goeroes, wereldreizen: we trekken alles uit de kast om een betere versie van onszelf te worden. Omdat we moe worden van het leven, van de druk, van onszelf. Omdat we vastlopen. Omdat we het niet redden in een wereld van verwachtingen om altijd succesvol en gelukkig te zijn. We verlangen ernaar om onze ware bestemming te vinden. Maar ligt die wel in ons zelf? Want voor je het weet, ga je navelstaren en moet het weer uit jezelf komen. En dan heb jij gefaald als je zelfs met al die zelfhulptools nog steeds niet je ware en beste ik hebt gevonden. Zou de hoop voor verandering en verbetering niet buiten onszelf liggen? Zoals het christendom al twintig eeuwen zegt?

Worden als Jezus

Kortom: er staat nogal wat op het spel. De vraag hoe we moeten leven is misschien wel relevanter dan ooit – voor als je niet christelijk bent opgegroeid, voor gelovigen, voor kerken en voor de samenleving. Deze tijd vraagt misschien wel meer dan ooit van de kerk om een helder, profetisch geluid – of beter: een prof-*ethisch* geluid. In dit boek ga ik op zoek naar een antwoord op de vragen van deze tijd, een antwoord dat toepasbaar is op je geloof en je dagelijks leven thuis, in de samenleving en in de kerk. Ik pretendeer niet het laatste, beslissende antwoord

De vraag hoe we moeten leven is misschien wel relevanter dan ooit.

te geven. Alsof ik aan alle vaagheid en verschillende perspectieven onder christenen voorgoed een einde kan maken. Andere accenten, verschillende visies, ze zijn in de christelijke ethiek al eeuwenoud en zullen er altijd blijven. Ook mijn bijdrage zal wisselende reacties en waardering oproepen.

Het perspectief dat ik wil belichten en uitwerken is: *leven, worden en handelen als Jezus*. Ik ontdekte dat deze oproep frequenter in het Nieuwe Testament voorkomt² dan bijvoorbeeld de opdracht om naar de Tien Geboden te leven. Dit enorme aantal teksten riep bij mij de nieuwsgierige vraag op: zou dit de kern van de christelijke ethiek zijn? Is dit hét antwoord op de vraag: hoe moeten we leven? Kan deze visie de brug slaan naar de uitdagingen van christenen, kerken én de samenleving in deze tijd? Heeft dit perspectief de potentie om de kloof te overbruggen tussen leer en leven, de zondag en de maandag, je geloof en je dagelijks leven? Vanuit deze vragen ben ik deze ‘zoals-teksten’ uit de voetnoot gaan bestuderen en dit boek is er een vrucht van.

De trigger

Mijn onderzoek begon met het echt tot me laten doordringen van de volgende woorden van Jezus: ‘Zoals de Vader mij heeft uitgezonden, zo zend ik jullie uit.’ (Johannes 20:21) Ik had deze tekst al zo vaak gelezen, christelijk opgevoed als ik ben. En toch troffen de oude woorden me alsof ik ze voor het eerst hoorde.

Jezus zegt dit tegen Zijn bange en verwarde leerlingen nadat Hij is opgestaan uit de dood. Zijn vrienden hebben Hem leren kennen voor Zijn dood aan het kruis. Ze hebben gehoord wat Hij zei en gezien wat Hij deed. Zijn liefde geproefd, zich verwonderd over Zijn nederigheid, Zijn lijden aanschouwd. Ze zijn getuige geweest van Zijn missie op

aarde. En dan zegt de Levende doodleuk: 'Nu is het jullie beurt. Jullie moeten Mijn missie voortzetten.'

Zou dit meteen geland zijn in hun hart, doorgedrongen in hun oren? Ze waren nog niet bekomen van de schrik van de afgelopen dagen. Ze moesten de razende rollercoaster van de arrestatie van hun Heer, Zijn lijden en Zijn sterven nog verwerken. Weg was namelijk hun hoop, vervlogen hun droom over de vestiging van Gods rijk op aarde. Bang dat hen hetzelfde lot zou treffen zaten ze bibberend bij elkaar achter gesloten deuren. Ze stonden perplex toen Jezus plotseling in hun midden stond en schaapachtig keken ze hun Goede Herder aan.

Zoals de Vader Mij zond

Deze woorden echoden na in die afgesloten ruimte: zoals de Vader Mij zond, zo zend Ik jullie uit. Grote kans dat pas later de impact en omvang van deze woorden echt tot hen is doorgedrongen. Zoals dat ook bij mij gebeurde nadat ik deze zin talloze keren had gehoord.

Zoals de Vader Mij zond, zo...

Ik had andere zinnen verwacht uit de mond van Jezus: '... zo zend Ik jullie écht niet uit. Dat was Mijn werk voor jullie. Jullie kunnen en hoeven niets te doen: ja, leven uit genade...'

Misschien een variant hierop: '... zo zend Ik jullie écht niet uit. Dat wordt helemaal niets, dat voorzie Ik nu al. Kijk jullie daar eens zielig bij elkaar in een hoekje zitten! Met zulk personeel gaat Gods rijk sowieso failliet...'

Of: '... zo ongeveer zend Ik jullie uit.'

Wellicht dit, met *crossed fingers*: '... zo zend Ik jullie uit. (Al gaat het jullie natuurlijk niet lukken, dat snap Ik ook wel. Jullie zijn Mij niet! En Ík vond het al moeilijk, kun je nagaan. Als je maar je best doet, vind Ik het al goed.)'

Zoiets had ik gezegd als ik Jezus was. Maar Hij zei iets anders: 'Zoals..., zo...' Een wereld van verschil. Blijkbaar had Hij een enorm vertrouwen in de opdracht en in de leerlingen.

Gezonden als Jezus

Gezonden zijn zoals Jezus gezonden is. Dat was de missie van de leerlingen. En zou dat dan niet nog steeds de opdracht van de kerk zijn?

Hoe moeten we handelen? Blijkbaar doen als Jezus.

Wat is een goed leven? Kennelijk het leven dat Jezus leidde.

Welk doel hebben we? Klaarblijkelijk worden als Hij.

Een ongekend fascinerende gedachte als je erbij stilstaat. Het brengt de ethiek namelijk verder dan een plichtmatig moeten en het slaafs opvolgen van ge- en verboden. Het gaat niet over keurig binnen de lijntjes kleuren. Of over een brave burger van het Koninkrijk zijn. Het opent de wereld van Jezus: we worden uitgenodigd om een onbegrensde werkelijkheid van liefde, genade, echtheid, waarheid en zuiverheid te ontdekken. We worden uitgedaagd om getransformeerd te worden naar het beeld van de allermooiste mens die ooit bestaan heeft op aarde. De mensheid wordt omhooggetild uit het grauwe, grijze, soms diepdonkere van het bestaan. Om zich te baden in dit goddelijke licht en de weldadige gloed ervan te weerkaatsen in de wereld. Wat een duizelingwekkend perspectief, een panorama van hoop. Een rol waarop je nooit uitgekeken raakt en die we in hoofdstuk 1 verder gaan verkennen.

We worden uitgedaagd om getransformeerd te worden naar het beeld van de allermooiste mens die ooit bestaan heeft op aarde.

kend perspectief, een panorama van hoop. Een rol waarop je nooit uitgekeken raakt en die we in hoofdstuk 1 verder gaan verkennen.

Misschien denk je wel: ik vind dit helemaal niet fascinerend, maar loeizwaar! Wellicht lijkt het

je dodelijk vermoeiend om steeds op je morele tenen te moeten lopen, terwijl er een enorme last op je schouders drukt om het ethisch niveau van de Zoon van God te halen. En zakt bij voorbaat de moed je al in de schoenen: precies als Hij worden is toch onmogelijk?! Wij zijn Jezus toch niet? Bij dit gevoel haakt hoofdstuk 2 in.

Worden als Jezus kan ook heel spiritueel onthecht – en dus onecht – klinken. Maar het is juist totaal niet zweverig bedoeld. Jezus kwam namelijk vanuit de hemel *op aarde*; daarom was Hij ook zo ontzettend *down-to-earth*. Je hebt een hoge roeping voor een concrete werkelijkheid: jouw realiteit van alledag. Van school en werk. Van huwelijk en gezin. Van kerk en samenleving. En dat is niet makkelijk, dat kost je wat. Over wat dat concreet betekent, gaan de hoofdstukken 3, 4 en 5.

Uitzendbureau

Tot slot van deze inleiding nog dit: stel je voor dat Jezus jou uitnodigt om bij Hem op sollicitatiegesprek te komen. Je wandelt met knikkende knieën Zijn kantoor binnen. Nog voordat je jezelf kan voorstellen, richt Hij deze woorden persoonlijk tot jou: ‘Mijn beste ..., jou heb Ik op het oog voor mijn missie. Jij gaat Mijn werk voortzetten. Op precies dezelfde manier als Ik deed. Zoals de Vader Mij zond, zo zend Ik jou. Je kunt trouwens vandaag al beginnen. Deal?’

Als je ja zou zeggen tegen Zijn aanbod, nodig ik je uit verder te lezen om te ontdekken wat de baan eigenlijk inhoudt. Wat betekent het voor jou om gezonden te zijn zoals Jezus?